

*DIE GLOBALE SEXUELLE
REVOLUTION ZERSTÖRUNG
DER FREIHEIT IM NAMEN DER
FREIHEIT, FE-MEDIENVERLAGS
GMBH, KISSLEGG, GERMANIA*

Alexandru Ș. BOLOGA¹

bologa1813@yahoo.ro

ABSTRAKTER: Gabriele Kuby hat den Mut, die Bedrohung unserer Freiheit durch eine antihumanistische Ideologie beim Namen zu nennen. Ihr faktenreiches Buch ist ein erschütterndes Zeugnis für die systematische Zerstörung unserer Freiheit im Namen der Freiheit. Nie zuvor hat ein Autor dem Leser die Diktatur des Relativismus, die Gender-Ideologie und die Sackgassen der modernen Gesellschaft schonungsloser vor Augen gestellt. Dieses Buch schockiert und macht deutlich, was auf uns zukommt, wenn wir uns nicht wehren.

SUCHWÖRTER: Sexualität, Freiheit, Revolution

Cartea *Revoluția sexuală globală, distrugerea libertății în numele libertății*, de Gabriele Kuby, sociolog, mamă și catolică germană, este o lucrare cu caracter științific, monografică, asupra unui subiect care stârnește interes major în toate domeniile pe lângă sexologie – biologie, medicină / psihiatrie / psihologie, teologie, filosofie, etică, societate, politică, învățământ – pretutindeni și dintotdeauna.

Stilul este sobru, precis, concis, *gen non multa sed multum*, cum se cuvine abordării unui subiect de asemenea importanță. Conturarea subiectului dat și a termenilor specifici invocați este obiectivă și nu lasă loc ambiguității. Exprimarea comentariului și opiniei proprii autoarei sunt evidente, deși voalate, rezultă decent printre rânduri, sunt exprimate cel mult prin semne de punctuație (ghilimele, semnul exclamării, italic).

¹ Doctor în biologie, membru titular al Academiei Oamenilor de Știință din România, Secția Științe biologice, președinte al Filialei CRIFST Constanța.

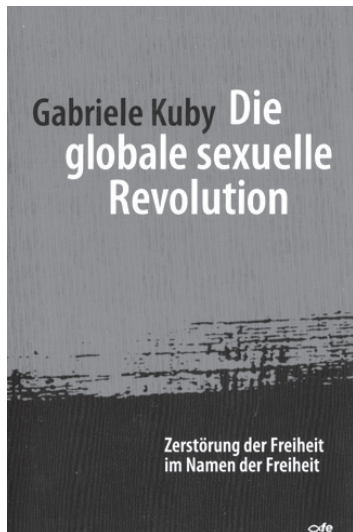

Foto: Coperta cărții: Gabriele Kuby: *Die globale sexuelle Revolution, Zerstörung der Freiheit im Namen der Freiheit*, fe-medienverlags GmbH, Kisslegg, Germania, ed. a 4-a, 2014, 455 p.

Abordarea sexualității, cu toate conotațiile sale, este complexă, vizând problematica în sine, a evoluției ei în timp și a numeroaselor „probleme” apărute, promovate, contestate, de-a lungul timpului până, mai ales, în prezent.

Iar problemele și implicațiile actuale nu sunt cu siguranță simple, puține, uneori ușor de agreat, ele sunt adesea contestabile – plecând de la concepțiile clasice sănătoase de normalitate, morală, ordine, credință, fidelitate, care, și după cum lasă să se înțeleagă autoarea cu fermitate și finețe, au susținut stabilitatea și dezvoltarea societății umane în limitele naturalului firesc și a ceea ce numim în limbajul de astăzi a *dezvoltării durabile*.

Documentarea exhaustivă și laborioasă de care dă dovadă autoarea impresionează la rândul ei.

Desigur, abordarea corectă a tematicii în discuție lasă loc interpretării, acceptării sau respingerii faptelor, conceptelor, ideilor, de la cele mai vechi până la cele mai moderne, în funcție de nivelul intelectual propriu, conservator sau liberal(ist), de înțelegere, toleranță, susținere sau dimpotrivă de condamnare și respingere a ceea ce pentru unii este normal, sacru, de la sine înțeles, intangibil și inviolabil, iar pentru alții, acceptabil, suportabil, „se poate și așa”, „de ce nu”, „da!”.

Sarcina traducătorului este în general dificilă, mai ales când se dorește respectarea „spiritului și literei” autorului și originalului său, *y compris* autoexigența și desigur fără absolut nici o îndoială când este vorba despre limba germană (sic). În acest sens, celebrul scriitor american Mark Twain rămâne antologic prin eseu lui remarcabil „About this awful German language”, absolut realist prin adevărurile exemplificate, pe lângă savoarea umorului implicit! Bogăția lexicală, profunzimea, precizia, nuanțarea, sinonimiile, toate cultivate până la extrem, pe lângă complexitatea gramaticală, uneori greu de apreciat, ale acestei limbi – proprii unei culturi

a limbii și a unui popor de scriitori și filosofi (pentru a nu mai aminti și muzicienii) de talie mondială – îngreunează demersul traducerii din start. Acestea sunt însă dificultăți sau „provocări” cunoscute și implacabile, deci de acceptat și de învins, ca pe un inamic vizibil. Dar ce faci cu absența termenului cu totul în limba proprie: recurgi la explicitarea sau circumscrierea sau parafrazarea lui, mai mult sau mai puțin reușită. Sau, cu invazia, adesea cu totul nefericită și inutilă a anglicismelor, chiar într-o limbă atât de elaborată, la propriu și la figurat, ca limba germană, nemai-vorbând de artificialitatea și inutilitatea lor evidentă în limba noastră (de origine latină), în care, har Domnului, avem destule sinonime pentru neologismele nelapsite aproape cotidian ca „management” și „manager” (accentuate chinuit în fel și chip, doar corect mai rar, de la fonetic până la eronat), lucru în rețea / relații / socializare pentru „networking”, loc de muncă pentru „job”, tendință pentru „trend”, reducere pentru „discount”, informare pentru „briefing” și câte altele: dar știu, ... *vox clamantis in deserto* (Matei, 3, 3)!

Un exemplu concret, chiar din lucrarea de față, cu grad de dificultate în traducerea lui întotdeauna în modul cel mai adecvat, *nu numai* în limba română, ci de-a dreptul internaționalizat, este „gender”, cu derivați nu puțini ca gender-mainstreaming, transgender, ideologie gender, conferințe gender, om gender, etc. și cu corolarul lui cel mai inadecvat „gender-izat”, toate utilizate astfel inclusiv în originalul german al textului, trebuind a fi preluate ca atare și utilizate pentru *sex* și *gen* în înțelesurile lor clare biologic respectiv lingvistic, dar păstrate și ca atare, în mod forțat, în semantica actual(izat)ă în domeniul sexologiei în sensul cursului, omului, ideologiei, teoriei, egalității, manifestului, conferințelor, ș.a. – toate „personalizate” gender.

Și când te gândești, de ex., la dr. Cornel Păcuraru (1860–1920), primul medic al Serviciului Maritim Român, care spunea și simțea în testamentul său, atât de adecvat și frumos, deja de atunci, printre altele: „*Scriitorii noștri făptuiesc o crimă națională când cu nepăsare sau neștiință primesc și cultivă în limbă cuvinte de origine străină, în detrimentul celor de viță latină, stricând prin aceasta nu numai caracterul neolatin al ei, ci și sonoritatea ei, superioară celorlalte limbi, pe care o profanează cu barbarismul lor. Doresc nu numai a protesta în contra acestui nenorocit curent, ...*” (Alfred Reiner, București, *Pagini medicale bârlădene*, 53, august 2002, prin bunăvoința prof.dr.med. Vasile Sârbu, Universitatea Ovidius Constanța).

Faptul că traducătorul împărtășeste aproape integral opiniile expuse în carte, ca bărbat, biolog și cercetător științific, a favorizat întrucâtva executarea traducerii acestei lucrări, deosebit de incitante, cu tot respectul cuvenit autoarei pentru travaliul, reușita și „provocarea” ei la gândire, atitudine și moralitate într-o lume și în timpuri care ridică atât de numeroase semne de întrebare asupra nivelului moral actual și mai ales a evoluției etice a omului și societății în prezent și viitorul foarte apropiat.

Și această carte, dintre publicațiile de până acum ale autoarei, este o pledoarie decisă și univocă împotriva tarelor și amenințărilor cuprinse în conceptul gender cu toate conotațiile sale și în gender mainstreaming, considerate în totalitate o ideologie globală a răului.

Maleficul și pericolele intrinsece esenței specifice a acestei ideologii, de la începuturi până în prezent, rezidă în principal în următoarele concepții, atitudini și stări de fapt reprobabile și inacceptabile de către omul sănătos și conștient de valorile și etaloanele civilizației și culturii umane:

- gender mainstreaming = programul politic de anulare a identității de gen a bărbatului și femeii, de distrugere a familiei și a creștinismului;

- negarea existenței biologice a sexelor masculin și feminin, adică a bipolarității sexualității respectiv a heterosexualității și susținerea existenței a numeroase sexe respectiv a homosexualității masculine și feminine și a celorlalte tipuri deviate de sexualitate (bi-, trans-, queer, ș.a.);

- denaturarea efectivă a noțiunilor de identitate de gen, orientare sexuală și comportament sexual, cu sfidarea desăvârșită a oricăror norme morale, cu încurajarea implicită a satisfacției sexuale instinctuale potrivnice controlării sexualității în limitele admise de educație, societate și morală;

- înlocuirea abuzivă a drepturilor omului, femeii și copilului cu o egalitate totală, cu accente deja totalitare, impunând drepturile unor minorități asupra celor ale marii majorități a populației, oriunde și indiferent de religiile predominante;

- strădania explicită și insistentă, prin mijloace educaționale, politice și financiare la scară mondială, cu sprijinul unor organizații internaționale notorii ca O.N.U. și U.E., al unor guverne naționale, de ex. al SUA, precum și a unor organizații neguvernamentale internaționale, naționale și locale, de lipsire a căsătoriei și familiei de conținutul lor valoric pozitiv, din punct de vedere social, moral, etic și religios;

- echivalarea cu orice preț a căsătoriei cu parteneriatul sau „căsătoria homo”;

– inițierea abuzivă a educației sexuale a copiilor începând din grădiniță și școala primară, cu promovarea evidentă a homosexualității, și cu urmări negative precum anihilarea sentimentelor naturale de castitate, pudoare și rușine;

– imixtiunea nejustificată sau hilară a programelor de educație sexuală în aproape toate disciplinele școlare: biologie, istorie, științe sociale, psihologie, etică, limba maternă, latină, engleză;

– introducerea „studiilor gender” în aproape toate facultățile (din Germania);

– îndemnarea fățișă a adulților la sexualizarea copiilor de la vârsta cea mai fragedă;

– subminarea dreptului consfințit legal al părinților de educație a copiilor lor conform voinței proprii;

– pedepsirea părinților prin amenzi contravenționale, lipsire de libertate sau pierderea dreptului de educație, în cazul opțiunii de retragere a copiilor proprii de la învățământul obligatoriu sexologic, din motive de conștiință sau religioase;

– defăimarea persoanelor care se opun prin diverse mijloace ideologiei gender, ca „homofobi”, acuzație asimilată fără deosebire rasismului, xenofobiei și antisemitismului;

– favorizarea, nemotivată în mod corect și obiectiv, a femeilor și homosexualilor la angajare;

– desconsiderarea, în disprețul doctrinei afișate și în mod paradoxal, a femeii în calitatea ei cea mai nobilă de mamă și a maternității care stau la baza perpetuării speciei umane și a populației globului;

– eforturile concrete, prin programe de învățământ și diferite „ghiduri” filologice de eradicare a cuvântului „mamă” din limbaj și dicționar (sic!) precum și violării sexiste propriu-zise a limbajului atât gramatical cât și semantic;

– feminizarea excesivă, până la incomprehensibil și ridicol, a unor noțiuni și formule de adresare tradițional și uzual masculine și câtuși de puțin discriminatorii;

– respingerea plângerilor părinților împotriva sexualizării forțate a copiilor în instituțiile de învățământ de stat, și a defăimării proprii, de către instanțele judecătorești naționale sau chiar internaționale;

– încercările din ce în ce mai insistente și evidente de constrângere legislativă a statelor membre, de ex. ale U.E., de către foruri cu pretenții de

reputație internațională, la acceptarea și aplicarea sau impunerea prevederilor ideologiei gender în legislația și guvernarea națională;

- distrugerea conștiință și fără scrupule a familiei, căsătoriei și religiei;
- anularea deliberată a oricărei diferențe între bine și rău, normal și anormal, moral și imoral.

Nu am epuizat aberațiile și enormitățile incredibile ale ideologiei menționate și care rezultă din toate referințele probate și exemplificate abundent în carte.

Dintre pericolurile care amenință grav societatea actuală autoarea nu pregetă să mai avertizeze cât se poate de concret asupra „dispariției tot mai rapide a abilității copiilor și tinerilor de a citi și scrie, a educației și a pudorii” (cf. N. Postman), a „slăbirii tot mai mult a capacității pentru legături afective durabile: religia, familia, patria, tradițiile culturale, identificarea cu profesiunea”, a „unei societăți libere [care] există în măsura în care oamenii, din care se compune, sunt ei înșiși liberi pentru bine”!

Anumite considerații rămân totuși cel puțin discutabile, de ex., accentuarea catastrofei demografice contemporane (în raport cu suprapopularea planetei în contextul evident al epuizării resurselor naturale chiar dacă ea nu trebuie combătută în mod evident prin înfometare, ignoranță și lipsă de compasiune), negarea completă a oportunității prezervativului (ca mijloc profilactic, accesibil, îndeobște recunoscut și recomandat ca atare), sau faptul că tinerii activi sexual sunt mai nefericiți decât cei inactivi în această privință (oare chiar semnificativ statistic?).

Una dintre foarte numeroasele concluzii elevate, care poate fi și trebuie reținută din această lucrare remarcabilă, este că „o cultură superioară necesită o morală superioară”.

Apelul esențial al cărții este angajamentul obligatoriu pentru salvagardarea preceptelor definitorii de demnitate a persoanei, libertate reală, dreptate pentru toți, fidelitate conjugală, solidaritate umană și nu mai puțin responsabilitate în toate privințele majore.

Iar mesajul fundamental și totodată semnalul mai mult decât alarmant este, finalmente, apelul la „salvarea identității de gen ca bărbat sau femeie, a moralei, a familiei, a bisericii și a sfințeniei vieții”.

Pentru că altminteri, și cel mai grav, „...dacă nu există obligații ale guvernanților pentru binele public, atunci această societate se află pe planul înclinat spre un nou totalitarism”, de care nu vrem să mai avem parte în nici un caz niciodată.

Nu am reușit să luăm cunoștință de nici o poziție, intervenție sau reacție a Bisericii Ortodoxe Române, mai demult sau mai recent, asupra numeroaselor aspecte, implicații și (i)responsabilități ale revoluției sexuale (în România sau altundeva), poate și pentru faptul că – din fericire – această mișcare nu a avut loc în țara noastră, aflată sub regimul comunist totalitar, criminal și antipatriotic anterior, așa cum a luat naștere în Occident după 1968 și se amplifică în continuare până în prezent, fără a slăbi în intensitate, dimpotrivă.

Dedic această traducere tatălui meu, dr.med. Emil. I. Bologa, dermatovenerolog și sexolog, cetățean de onoare al municipiului Brașov (2001), specialist de renume internațională, membru a numeroase academii medicale est și vest europene.

Prin prezentarea cărții publicului românesc îmi exprim speranța ca împreună cu Editura Sapiientia să fi răspuns, în acord deplin cu invitația lansată de autoare însăși în epilog și în măsura poziției și posibilităților proprii, apelului la acțiune și atitudine.

Totodată, încrederea că și alte lucrări ale aceleiași autoare vor vedea lumina tiparului, în limba română, în curând.